

2. ΣΚΟΠΟΙ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Οι σκοποί ενδιαφέρονται αποκατάστασης σε δραστηριότητες

Καθημερινής ζωής είναι :

α. Η θεμελιώση και η διατήρηση της ανεξαρτησίας ενδιαφέρονται σε διεθνείς βασικές Δ.Κ.Ζ. και η ανάπτυξη των δυνατοτήτων του σε δύο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό.

β. Η αξιολόγηση και η εκτίμηση του βαθμού ανεξαρτησίας, η οποία ποικίλει για κάθε ασθενή και η απόφαση για τι είδους βοήθεια χρειάζεται. Σε επόμενες επαναξιολογήσεις του ασθενή εκτιμάται η πρόδοση που έκανε ως προς την ανεξαρτησία και τίθονται νέοι άμεσοι στόχοι στο πρόγραμμά του.

γ. Η εκπαίδευση του ασθενή ανάλογα με την ικανότητά του, το βαθμό της αναπηρίας του και τον περιορισμό που αυτή θέτει, το επίπεδο κινητικότητάς του, την αρχιτεκτονική δομή του σπιτιού ^{ειπολή θεραπείας} και τη βοήθεια από την οικογένειά του. Αν η επιτυχία δεν είναι η προσδοκώμενη, βοηθάται ο ασθενής με τη χρησιμοποίηση μιας πιο εύκολης ή εναλλακτικής μεθόδου, με τη χορήγηση ενδιαφέροντος, με την εφαρμογή ενδιαφέροντος νάρθηκα ή κάποιου εξοπλισμού.

δ. Η κατάσταση του ασθενή σωματική και φυχολογική, καθώς βελτιώνεται η συνεργασία με τους θεραπευτές του, παρουσιάζει αύξηση στη κινητικότητα και επιδεξιότητα και έτσι προχωράει προς μεγαλύτερη ανεξαρτησία.

ε. Η εύρεση λύσεων για πρακτικά προβλήματα. Αυτό μπορεί να σημαίνει:

i. Αποφυγή του προβλήματος διατηρώντας αυτό είναι δυνατόν, π.χ. να μη φορέσει ένα ειδικό ένδυμα αν είναι δύσκολο να το φορέσει και / ή να το βγάλει.

ii. Δοκιμάζοντας εναλλακτικές μεθόδους και τεχνικές.

iii. Χρησιμοποιώντας ένα βοήθημα ή ένα κομμάτι του εξοπλισμού ή εφαρμόζοντας ένα νάρθηκα ή ορθοτικά μηχανήματα.

iv. Κατασκευάζοντας ένα ειδικό βοήθημα για ένα ασθενή αν ξέρει δεν τον εξυπηρετεί.

στ. Η εκπαίδευση της οικογένειας του ασθενή :

i. Να είναι ρεαλιστική στις απαιτήσεις της για το επίπεδο ανεξαρτησίας του ασθενή.

ii. Να τον βοηθάει μόνο διατηρώντας αναγκαίο και δχι γιατί με την βοήθεια η δραστηριότητα γίνεται πιο γρήγορα ή ο ασθενής την απαιτεί, ιδιαίτερα μερικά παιδιά ή ηλικιωμένα άτομα.

Τέλος ο θεραπευτής πρέπει να θυμάται, ότι οι ασθενείς συχνά βρίσκουν τις δικές τους λύσεις στις δυσκολίες και αυτές θα σημειώνονται για την πραγματοποίηση ενός μελλοντικού προγράμματος.